

NA KONEC SVĚŠTA A ZPĀ•TKY - V.

StĀ™eda, 02 prosinec 2009

SedĀ›li jsme v letadle, to úspĀ›šnĀ› odstartovalo. Mezitím se venku setmĀ›lo, okénka se musela zatáhnout a letadlo vrĀ›elo a letĀ›lo a letĀ›lo. Po tom pĀ™edchozím upoceném škobrtání jsem dost pospávala a pospávala bych ještĀ› víc, nebýt mohutného muĀ›e, sedícího za mnou.

Jednak se mu asi nevešly nohy do prostoru mezi sedaĀ›kami, ale co mi opravdu vadilo, Ā›e kdyĀ› vstával ze své sedaĀ›ky, opĀ™el se plnou vahou svého mohutného tĀ›la o tu mou a témĀ›Ā™ ji strhl pod podlahu paluby. Pokud jsem klímbal tak jsem se vĀ›dycky šílenĀ› lekla a asi sebou i hodnĀ› škubla, takĀ›e jsem tím i vzbudila Járu. Ale po nĀ›kolikátém sloĀ›ení mé sedaĀ›ky jsem na nĀ›j vrhla co nejmícněji zniĀ›ující pohled, on se omluvil a pak uĀ› si trochu dával bac. KdyĀ› jsme podle grafu na monitoru palubní televize zjistili, Ā›e bychom uĀ› mohli být nad Aussii, tak jsme šli k okýnk WC - stihli jsme zahlédnout ještĀ› tenounký východ slunce - ano, uĀ› nad Austrálii, nad moĀ™em. Ā€EuĀ›eli jsme z toho okýnka a já se vám tak strašnĀ› tĀ›šila, jak nás budou Ā›ekat a jak se asi rozbřeĀ›ím radostí. Za chvíli nás zahnali si sednout, poĀ™ádnĀ› se pĀ™ipoutat na pĀ™istání a uĀ› jsme na byli na melbournském letišti - vypadalo oprávněně minulé nádheĀ™e Singapuru dost obyĀ›ejné. A odrolovali jsme na plac, pak ven z letadla... a uĀ› to jelo. Nejprve jsme postávali v rĀ›zných frontách a Ā™adách, vinoucích se jako šnek mezi sloupky s dlouhými pásky, a pak zase v dalších nekoneĀ›ných frontách...

Ale všechno dobĀ™e dopadlo, pĀ™esunuli jsme se k bagáĀ›i - a uĀ› na pĀ™pravníky vyplivly naše velká zavazadla, naloĀ›ili jsme je na vozík a my jeli jak lordi ven. Já se moc nerozhlíĀ›ela pokládala jsem to za zbyteĀ›né, tĀ›šila jsem se uĀ› na nĀ›jaký vtípek jako uvítání od Jirky nebo Dáši, ale nic, poĀ™ád nic, skonĀ›il koridor Ā›ekajících a naši drazí nikde. Obešli jsme kordón zezadu, také nic a to uĀ› trochu s obavami jsme se vraceli - kdyĀ› najednou Jára do mne vrazil, Ā›e mám stát u vozíku a zmizel v davu. Stala jsem tam bez hnutí jak pĀ™ipikolovaná a nechala ostatní lidi má› obcházet.. najednou Jára vedl Jirku a Dášu. MÁ› sen se naplnil, koneĀ›nĀ› skuteĀ›nil... NaloĀ›ili jsme se do auta a jeli k nim - oni nás stále cestou upozorĀ›ovali na všechno kolem, Ā›im jsme v Melbourne projíĀ›dĀ›li, ale já to moc nepobírala, vĀ›Ā™te, já si snad ani nepamatuju, Ā›e nĀ›co z Melbourne zahlídla... Nemohla jsem si najednou v hlavĀ› srovnat, Ā›e to, na co jsem se tak strašnĀ› dlouho tĀ›šila, to, o Ā›em jsem snívala, je koneĀ›nĀ› tady... Ā›e sedím s Jirkou a Dášou u nich v autĀ› a jedeme k nim domĀ› , po pĀ™eletu pĀ›lky zemĀ›koule!

A pak uĀ› jsme byli u nich, já podle fotek poznala jejich cihlový dĀ™m, veš jsme pĀ™edními dveĀ™mi, zuli se, osprchlí, pĀ™evlékli... Dáša a Jirka poĀ™ád peĀ›ovali o naše pohodlí. Stále nám nĀ›co nabízeli - jídlo, pití, pĀ™ípadnĀ› chtĀ›li, abychom se šli vyspat, ale kdyĀ› jsme vše odmítali, tak se ptali, kam se chceme podívat... Navrhli jsme moĀ™e, jak jinak, a tak jsme se pĀ™evlékli, sedli do auta a jeli k moĀ™i. Bylo zrovna pod mrakem, moĀ™e se krásně vlnilo, bylo šedé, takové odtaĀ›ité. Pak se zvedl vítr a zvedal zrnka písku, která bodala podobnĀ› , jako zmrzlý sníh u nás, do nohou. MoĀ™e nám napoprvé neukázalo zrovna pĀ™ívĀ›tivou tvĀ™, spíš to bylo jako hrozba - "Holka, nejsem Ā›ádnej Tálinskej rybník, bacha na má›". Vlny se valily po pláĀ›i, Ā™valy a pĀ›nily s pouštĀ›ly hrĀ›zu velice úspĀ›šnĀ› , suchý písek poĀ™ádnĀ› píchal do kĀ›e a tak nás po chvíli Ā›ivly vyštvaly zpĀ›t do auta a jelo se domĀ› . Mj. Jirka Ā™íkal, Ā›e takhle zpĀ›nĀ›né moĀ™e ještĀ› tady v zátoce ne s námi :-)) Doma jsme chvíli povídali a pĀ™íjela Zuzka, jejich dcera. Jela ze cviĀ›ení, zpocená, pĀ™íjela sama a tak jsme povídali a povídali, a smáli se. Fakt jsem si to uĀ›ívala. Dáša s Jirkou Ā™íkali, Ā›e Zuzka, aĀ› dospĀ›lá, je poĀ™ád praštĀ›ná, Ā›e má teĀ› na telefonu místo zvonĀ›ní Ā™ehtání konĀ›. Tak jsem Ā™ekla Járovi, aby ukázal, jaké má zvonen - slepiĀ›rnu :-)). Zuzka se zdrĀ›ela aĀ› do tmy, popíjeli jsme Bailey's, zobali jsme i hroznové víno, bez tlustých slupek, bez zrníĀ›ek a pĀ›knĀ› sladké. Pak jsme šli pomalu spát, protoĀ›e se nám uĀ› opravdu klíĀ›ily oĀ›i. Vzbudila jsem se pocitem dokonalého vyspání v pohodlné posteli, i kdyĀ› bylo docela brzo; tak jsem vstala. Nikde se nic nehýbalo, tak jsem se oblékla a sedla si v obýváku, kde byly staĀ›ené Ā›aluzie, s tím, Ā›e poĀ›kám, aĀ› nĀ›kdo pĀ™íjde. Ā€ekala jsem dost o první pĀ™íšla Dáša a vytáhla je. Smála se, Ā›e tam sedím potmĀ› , proĀ› si aspoĀ› nerozsvítím... Ale já tam jen tak sedĀ›la a uĀ›ívala si, Ā›e jsem na druhém konci svĀ›ta.

NejdĀ™ív jsme jeli navštívit ZOO s australskou zvěřinou (Healesville). Jeli jsme jakoby do hor, krajina se zvedala, silnice se kroutila a nahlídli jsme do australské bushe, kde nás šokovaly stromovité kapradiny. Kapradí je v Austrálii vĀ›tši neĀ› palma - co se týĀ›e rozlohy listu; co do výšky je to zhruba poloviĀ›ní, má snad jen dvĀ› tĀ™etiny. ProhlíĀ›eli jsme si nejĀ›znĀ›jši zvíĀ™ata, u ptaĀ›i v Jirka dal do Ā™eĀ›i se Ā›alutozeleným ptĀ›kem, který na nĀ›j poté nalítával, jakoby bránil svoje hnízdo. U pítka jsme pak ještĀ› vidĀ›li modrého ptĀ›ka, kterého jsme pozdĀ›ji vidĀ›li i volnĀ› v pĀ™írodĀ›. MÁ›li tam udĀ›laný jakýsi amfiteĀ›r nĀ›mĀ› jsme si mohli sednout. Došli jsme k nĀ›mu ve chvíli, kdy tam právĀ› nĀ›jaký sokolník pĀ™edvádĀ›l moĀ™ské Lákal ho na maso, orel odlétal, vracel se a pak nám pĀ™edvedl svou šikovnost, protoĀ›e si kamenem rozbil pštroší vejce - tedy ten orel. PĀ™edvádĀ›li tam tĀ›ch ptákĀ› víc, bylo to zajímavé. Cestou zpĀ›t jsme se stavĀ›li na chvíli v domĀ› u Zuzky. Jejich dĀ›ti se zpĀ›sobnĀ› pĀ™edstavily a pak jako bychom ani neexistovali. Zuzka s manĀ›elem nám ukázali svĀ›j prostorný dĀ™m vĀ›etnĀ› bazénu, tĀ›locviĀ›ny a pozemku, který sahal skoro aĀ› k horizontu. UvnitĀ™ má›li obrovskou halu, propojenou s obývákem a kuchyní do společného prostoru. Obytné místnosti byly stranou, spolu s koupelnami a záchody.

A teĀ› pĀ™átelĀ› nĀ›co: dostali jsme ochutnat australský zázrak - Vegemite... Asi mají pravdu, Ā›e tohle má›Ā› chutnat jen roditelům AustralanĀ™m, kteĀ™í to dostávají od maliĀ›ka. Okomentovala jsem, Ā›e jedí aĀ› nezdravĀ› zdravĀ› a prohnus jako vegemite chutná. DĀ›ti nám pak ještĀ› pĀ™edvedly nĀ›jaké hraní na piano a zpĀ›vy. Nakonec jsem je všechny anglicky pozvala zase k nám... Anna

JeštĀ› na vysvĀ›tlenou: vznik té tmavĀ› hnĀ›dé potravinové pasty - vegemite - pouĀ›ívané hlavnĀ› na sendviĀ›ích, do roku 1922, kdy ve Fred Walker Company, najali mladého chemika, aby vyvinul "něco" z jednoho z nejbohatších známých pĀ™írodních zdrojĀ™ vitamínu skupiny B - z pivovarských kvasnic. Tak vzniklo Vegemite...

